

DECIZIA NR.110

Directia generală a finantelor publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizată în temeiul prevederilor art. 183 (3) din O.G. nr. 92/2003 în vederea reluării soluționării contestației depuse de catre societatea X

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organul de inspecție fiscală din cadrul Direcție Controlului Fiscal prin Procesul verbal privind virarea la bugetul statului a:

- impozitului pe profit suplimentar aferent perioadei sept- 2002- iulie 2003;
- dobânzilor aferente impozit pe profit ;
- penalităților aferente impozit pe profit;
- TVA suplimentar aferentă perioadei septembrie 2002- iulie 2003;
- dobânzi aferente TVA în perioada septembrie 2002- iulie 2003;
- penalități aferente TVA în perioada septembrie 2002- iulie 2003.

Prin Decizia emisă de D.G.F.P. Brașov , Biroul de soluționare contestații s-a dispus suspendarea soluționării cauzei cu privire reprezentând impozit pe profit, TVA, dobânzi și penalități aferente, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală , procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea în condițiile legii.

Prin rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul. s-a dispus în temeiul art.228 alin. 6 din Codul de procedură penală raportat la art. 10 lit.d , art.38 din Codul de procedură penală , neînceperea urmăririi penale față de administratorul societății, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 11 lit.c și b din Legea 87/1994 modificată prin Legea 161/2003 și respectiv art. 11 lit c din aceeași lege și art. 37 din Legea nr. 82/1991 republicată.

Ca urmare, având în vedere că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 183 alin. (3) din OG nr. 92/2003 republicată , privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P Brașov, Biroul de soluționare contestații urmează a se investi cu soluționarea pe fond a cauzei .

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 176 alin (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I Societatea contestă obligațiile stabilite suplimentar prin Procesul verbal. motivând în susținere următoarele :

1 Referitor la impozitul pe profit suplimentar aferent perioadei septembrie 2002 - iulie 2003 stabilit prin Nota de constatare încheiată de către comisarii Gărzii Financiare , petentul menționează faptul că organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F în mod eronat a reținut în sarcina societății obligația de a plăti impozit pe profit la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente, întrucât începând cu data de 01.09.2001 societatea este plătitoare de impozit pe venitul microintreprinderilor.

Potentul consideră că nu poate fi imputat societății faptul că o serie de furnizori au emis facturi fictive și chitanțe false și nu este de acord cu aspectele reținute de inspectorii Gărzii Financiare și neverificate de inspectorii D C F privind reducerea bazei impozabile prin înregistrarea în contabilitate a unor facturi fictive , contestatara considerând că au fost încălcate art. 58 , alin 2 din Codul de procedură fiscală publicat prin O.G. 92/2003.

Petentul susține că pentru a se reține acest aspect trebuia dovedit faptul că aceste înregistrări în contabilitate au fost făcute cu rea credință.

Petentul precizează în motivație faptul că toate mărfurile achiziționate cu respectivele facturi se regăsesc în evidențele societății, că înregistrarea în contabilitate a acestor facturi s-a făcut legal că lor le corespund bunuri aflate în evidențele societății, iar cheltuielile efectuate cu achiziționarea lor sunt legitime.

2.Referitor la TVA petentul susține că aspectele reținute de comisarii Gărzii Financiare și menținute de inspectorii din cadrul D.C.F. sunt eronate, întrucât nu poate fi imputat societății faptul că furnizorii au pus în circulație documente fiscale false iar societatea nu avea posibilitatea de a verifica legalitatea acestor documente.

Petentul consideră că nu s-a dovedit reaua credință, societatea înregistrând corect în contabilitate TVA deductibilă evidențiată în aceste documente

Față de considerentele expuse în contestație și în baza prevederilor art. 4, 11 și 58 din Codul de procedură fiscală petenta solicită admiterea contestației.

II. În baza adresei emisă de Inspectoratul de Poliție, și a adresei emisă de Garda Financiară, organele de inspecție fiscală din cadrul DCF au verificat modul de constituire, evidențiere, virare și raportare a obligațiilor către bugetul de stat la Societatea X

Prin Procesul verbal de control întocmit cu această ocazie, organele de inspecție fiscală au preluat ca obligații de plată sumele stabilite prin Nota de constatare nr. întocmită de comisarii Gărzii Financiare reprezentând impozit pe profit suplimentar și taxa pe valoarea adăugată.

Pentru debitele neachitate constând din impozit pe profit și TVA, organele de inspecție fiscală din cadrul DCF au procedat la calculul de dobânzi și penalități de întârziere în conformitate cu prevederile art. 12 și 13 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare.

III Având în vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Societatea X are ca obiect de activitate comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate cu vânzare preponderentă de produse nealimentare, comerțul cu ridicata a produselor de îmbrăcăminte și încălțăminte și a produselor de ceramică, sticlărie, tapete și produse de întreținere.

Din verificarea provenienței facturilor cu care societatea s-a aprovizionat cu mărfuri a rezultat că în perioada septembrie 2002 - iulie 2003 un nr. de 76 facturi fiscale și 42 chitanțe nu aparțin furnizorilor înscrși în ele sau au serii și numere care nu figurează în plaja de înscriere și numerotare alocată spre distribuire mun București

Prin Nota de constatare comisarii Gărzii Financiare Brașov au constatat faptul că, deși nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, societatea a înregistrat în contabilitate aceste facturi, motiv pentru care au calculat impozit pe profit suplimentar și au respins la deducere TVA de inspecție fiscală au preluat sumele stabilite de comisarii Gărzii Financiare Brașov prin Nota de constatare au calculat accesoriile aferente.

Perioada supusă verificării 01.01.1999 - 31.12.2003.

1. Referitor la impozitul pe profit suplimentar aferent perioadei sept 2002- iulie 2003 precum și dobânzile aferente și penalitățile.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P prin Biroul de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației cu privire la impozitul pe profit , majorări și penalități stabilite pe perioada septembrie 2002- iulie 2003 în condițiile în care aferent aceleiași perioade impozabile s-a stabilit ca datorat și impozit pe venit microintreprinderre.

Impozitul pe profit a fost calculat prin Nota de constatare întocmită de Garda Financiară.

Nota de constatare nr. a fost transmisă către Direcția Controlului Fiscal în vederea stabilirii în întregime a obligațiilor fiscale .

Nota de constatare nu este un act de impunere , ea neconstituind un titlu de creanță și nu este susceptibilă a fi contestată.

Titlu de creanță este în speță Procesul verbal.

În drept art. 7 lit f din O.U.G. nr.91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare publicată în M.O. nr. 712/13. oct 2003 precizează :

“ART. 7

În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, comisarii Gărzii Financiare sunt în drept:

f) să constate acte și fapte care au avut ca efect evaziunea și fraudă fiscală, să solicite organelor fiscale stabilirea obligațiilor fiscale în întregime datorate,..”

Prin Procesul verbal , organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F au verificat modul de evidențiere , virare și raportare a obiligațiilor față de bugetul de stat, menținând ca datorat pe perioada septembrie 2002- iulie 2003 impozitul pe profit fără precizarea temeiului de drept și motivelor de fapt , calculând de asemenea dobânzi afrențeși penalități

În drept art. 38. din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu privire la conținutul și motivarea actului administrativ fiscal precizează :

“ART. 38

Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

.....
c) obiectul actului administrativ fiscal;

d) motivele de fapt;

e) temeiul de drept;”

Pe aceeași perioadă verificată respectiv 1 septembrie 2001 - 31.dec 2003 organele de control au stabilit ca datorat și impozit pe venitul microintreprinderilor , dobânzi aferente și penalități aferente.

Prin contestația depusă petenta susține că în mod eronat s-a reținut obigația de plată cu titlu de impozit pe profit calculat pe perioada septembrie 2002- iulie 2003 întrucât începând cu 1 septembrie 2001 aceasta era plătitoare de impozit pe venit microintreprindere.

Având în vedere cele specificate și întrucât la dosarul cauzei nu se află anexate documente din care să rezulte cu claritate baza impozabilă cu privire la impozitul pe profit contestat urmează a se desființa Procesul verbal pentru acest capăt de cerere.

Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal , printr-o altă echipă de control urmează a reface verificarea pentru acest capăt de cerere având în vedere aceeași perioadă supusă controlului și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept art. 185. alin (3) din O.G. nr. 92/2003 republicată precizează:

“ART. 185

Soluții asupra contestației

(3) *Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”*

2. Referitor la suma reprezentând TVA stabilită suplimentar aferentă perioadei septembrie 2002- iulie 2003 , dobânzile aferente TVA și penalitățile aferente TVA .

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. este dacă societatea poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care documentele respective nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, acestea nu aparțin furnizorilor înscrși în ele , au serii și numere care nu figurează în plaja de numere alocată spre distribuire mun. București și nu sunt completate cu toate datele prevăzute de formular.

În speță sunt aplicabile prevederile art.6 din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind întocmirea și utilizarea acestora care precizează:

“ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Referitor la exercitarea dreptului de deducere, art. 24 alin (1) lit (c) din Legea nr.345/2002 privind TVA prevede:

“ART. 24

(1) *Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:*

a) *pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”*

Totodată art. 62, alin. (1) din H.G. nr.598/2002 pentru aplicarea Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

“ART. 62

(1) *Documentele legale prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza cărora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adăugată, sunt: exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora ...”.*

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că un număr de 76 facturi fiscale și 42 chitanțe au serii și numere atribuite altor societăți decât furnizorilor înscriși în document sau au serii și numere care nu figurează în plaja de înscriere și numerotare alocate spre distribuire în mun. București distribuitorului autorizat

Față de cele specificate , nu se poate reține în soluționarea favorabilă a contestației susținerea petentei că este un cumpărător de bună credință , că mărfurile achiziționate cu respectivele facturi se regăsesc în evidențele societății și că înregistrarea lor în contabilitate s-a făcut legal întrucât în speță respectivele facturi fiscale nu îndeplinesc calitatea de documente justificative.

Prin urmare , se constată faptul că organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal prin stabilirea ca datorată a TVA, agentul economic ne având dreptul de a deduce TVA înscris pe documente ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ , motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neântemeiată pentru acest capăt de cerere .

De asemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile aferente în sumă și penalitățile aferente TVA potrivit principiului de drept “ accesoriul urmează principalul”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.185 din O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată se:

DECIDE

Desființarea Procesului verbal pentru :

- impozit pe profit aferent perioadei sept 2002- iulie 2003;
- dobânzi aferente impozit pe profit ;
- penalități aferente impozitului pe profit , urmând ca organele D.C.F. printr-o altă echipă de control să procedeze la refacerea verificărilor cu privire la acest capăt de cerere având în vedere aceeași perioadă și prevederile legale aplicabile în speță.

Respingerea contestației pentru

- TVA suplimentar aferentă perioadei septembrie 2002- iulie 2003 ;
- dobânzi aferente TVA în perioada septembrie 2002- iulie 2003;
- penalități aferente TVA în perioada septembrie 2002- iulie 2003.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.